

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: 137 P-366/25-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sutkinji toga suda Ines Gutzmirtl Špehar kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Dejana Abdijanović, Poljana Čička 19/2, Novo Čiče OIB:57162860995, zastupana po punomoćniku Goranu Devrnji, odvjetniku u Zagrebu protiv tuženika Privredna banka Zagreb d.d., Zagreb, Radnička cesta 50, OIB: 02535697732 zastupan po punomoćnici Petri Vataavuk iz Zagreba, radi ništetnosti i isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave dana 11.rujna 2026. godine u nazočnosti tužitelja osobno i punomoćnika Lea Korone odvjetničkog vježbenika i zamjenice punomoćnika tuženika Antonele Ivanković, odvjetničke vježbenice, dana 26. listopada 2026. godine,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je ništetna odredba Ugovora o kreditu broj 9011752905 od 03.08.2006. sklopljenog između tužitelja Dejana Abdijanović, Poljana Čička 19/2, Novo Čiče, OIB:57162860995 i tuženika Privredna Banka Zagreb d.d., Radnička cesta 50, Zagreb, OIB: 02535697732, a koja u čl. 12.3. glasi: „Korisnik kredita obvezuje se prije korištenja ili istovremeno s korištenjem kredita platiti Banci naknadu za obradu kreditnog zahtjeva u visini od 1,50 °od iznosa kredita i naknadu za osiguranje kredita u visini od 2,10 % sukladno odluci banke o kreditiranju građana za kupnju motornih vozila .“

II. Nalaže se tuženiku Privredna banka Zagreb d.d. isplatiti tužitelju Dejanu Abdijanović iznos od 114,71 € zajedno s pripadajućom zateznom kamatom počam od 03.08.2006. do isplate po stopi koja se do dana 31. srpnja 2015. određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena do 31.prosinca 2022. godine određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblja koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena do 31.12.2023. za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila

na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena , a od 1.1.2024. se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena , a sve to u roku 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku Privredna banka Zagreb d.d. isplatiti tužitelju Dejanu Abdijanović iznos od 193,01 € zajedno s pripadajućom zateznom kamatom počam od 03.08.2006. do isplate po stopi koja se do dana 31. srpnja 2015. određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena do 31.prosinca 2022. godine određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblja koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena do 31.12.2023. za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena , a od 1.1.2024. se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena , a sve to u roku 15 dana.

IV. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi parnični trošak u iznosu od 918,52 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja presude prvog stupnja pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj navodi da je sa tuženikom sklopila ugovor o kreditu prema kojem je tuženik kao kreditor ,a tužitelj kao korisnici kredita, kao potrošaču odobrio i stavio na raspolaganje kredit od 12.502,60CHF za kupnju auta.. Odredbom dijela čl. 12 .3. predmetnog ugovora tuženi je obvezao tužitelja na plaćanje tzv. ulazne naknade. Tužitelj smatra na je navedena odredba ništava .Tužitelju je naplaćen iznos od 114,71 €. Također je tužitelju naplaćen iznos od 193,01 € s osnova troškova osiguranja Smatra da je isti postupio nezakonito i potpuno netransparentno. Tužitelj se poziva na odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske te u konačnom zahtjevu iz tužbe traži utvrđenje ništetnosti čl. 12.3. Ugovora o kreditu i isplatu iznosa od 176,15 € s kamatama od 03.08.2006. godine, te iznos od 193,01 € s kamatama od 03.08.2006. pa do isplate kao i parnični trošak s kamatama od presuđenja pa do isplate.

2. Tuženica u odgovoru na tužbu osporava osnov i visinu no navodi da vještačenje nije potrebno izvoditi, stavlja prigovor potrošača, prigovor zastare, predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu parničnoga troška.

3. U tijeku dokaznog postupka sud je izvršio uvid u Ugovor o kreditu, te je saslušan tužitelj.

4. Ocjenom ovako provedenog dokaznog postupka ovaj sud smatra da je tužbeni zahtjev tužiteljice osnovan kako je i odlučeno u izreci ove presude.

5. Nije sporno da je tužitelj potpisnik kredita sa ovdje tuženikom.
6. Odredba čl. 8 ZPP-a sadrži jedna od osnovnih načela procesnog prava, a to je načelo slobodne ocjene dokaza koje načelo nalazi odraz u ovlaštenju suda da na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, odlučuje koje će činjenice od kojih zavisi odluka o tužbenom zahtjevu uzeti kao dokazane, dakle, da prema svom slobodnom uvjerenju na osnovi ocjene izvedenih dokaza može sa sigurnošću utvrditi postojanje odnosno ne postojanje neke činjenice.
7. Prema tome sud u smislu odredbe čl. 8. ZPP-a provedene dokaze prosuđuje po svom slobodnom uvjerenju ali je dužan stečeno uvjerenje obrazložiti uvjerljivim i logičnim razlozima kojima opravdava zaključke o dokaznoj snazi pojedinog dokaznog sredstva povezujući ih s rezultatima cjelokupnog dokaznog postupka.
8. U ugovoru o kreditu je vidljivo da je tužitelj korisnik kredita a tuženi davatelj kredita te su se obvezali da će banka tužitelju isplatiti kredit od 12,502,60 CHF u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za CHF tečajne liste banke važeće na dan korištenja kredita.
9. U dijelu čl. 12.3. je vidljivo da je tužitelj u obvezi tuženiku plaćati sve troškove sukladno odluci o Tarifi naknada za usluge u poslovima koje obavlja kreditor, među čime je tužitelju naplaćena naknada za obradu kredita i naknada za troškove osiguranje, bez da mu je prethodno, a niti naknadno jasno i nedvosmisleno predočio strukturu navedenih troškova, od čega se isti sastoje, u kojem postotku tuženi tereti tužitelja, odnosno zbog čega baš taj postotak, u kojem periodu i konačnom iznosu, što navedenu obvezu tužitelj kao potrošača čini u potpunosti neodređenom i neodredivom, posljedično i nepoštenom i ništetnom, sukladno odredbi čl. 270. Zakona o obveznim odnosima.
10. Na okolnost utvrđenja spornih činjenica sud je saslušao tužitelja kako stranku.
11. Tužitelj je u svom iskazu naveo da je kredit podigao radi kupnje auta. Ugovor je pročitao, ali ne detaljno. Bio je zaposlen. Nije mogao u ugovoru ništa mijenjati niti pregovarati. Bilo mu je bitno da dobije kredit. Nitko mu nije objašnjavao odredbe ugovora.
12. Sud je povjerovao iskazu tužitelja jer je isti životan, logičan, istinit, pa ga je sud prihvatio u cijelosti.
13. U vrijeme zaključenja ugovora o kreditu na snazi je bio Zakon o zaštiti potrošača koji u čl. 81. st. 1. određuje da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom, ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, dok se prema st. 2. istog članka smatra da se o pojedinačnoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca, te zbog toga potrošač nije imao utjecaj na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca. Nadalje, stavkom 4. čl. 81. Zakona o zaštiti potrošača određeno je da ako trgovac tvrdi da se o pojedinačnoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo dužan je to i dokazati.

14. U ovom postupku tuženi to dokazao nije pa prema tome u konačnici zahtjev tužitelja je osnovan.

15. Prema odredbi čl. 87. st. 1. Zakona o zaštiti potrošača nepoštena ugovorna odredba je ništava, dok je u stavku 2. istog članka određeno da ništavnost pojedine odredbe ugovora ne povlači ništavost iz samog ugovora ako on može opstati bez ništave odredbe. Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaj na njezin sadržaj poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca.

16. U toku postupka, kao što je već rečeno, tuženi nije predložio niti jedan dokaz na okolnost da je zaista imao troškove zbog rješavanja tužiteljevog zahtjeva te koje je to troškove tuženi imao prilikom ugovaranja kredita, niti je o tome obavijestio tužitelja. Također nije dokazao niti koji su to nužni i opravdani troškovi za osiguranje kredita. Iz ovoga proizlazi da je tuženi proizvoljno odredio visinu ulazne naknade i osiguranja kredita, a o kojoj se kao što je već rečeno nije pregovaralo, kao i koji su to troškovi osiguranja kredita o kojima se također nije pregovaralo.

17. Predmetni ugovor o kreditu valja sagledati i u smislu općih uvjeta ugovora jer se radi o ugovorima unaprijed sastavljenima za veći broj ugovora koje je jedna ugovorna strana predložila drugoj ugovornoj strani, ugovor po principu uzmi ili ostavi.

18. Glede prigovora zastare isti prigovor je neosnovan obzirom da je smisao zahtjeva tužitelja povrat iznosa koji je banka naplatila zbog naplate tzv. ulazne naknade i osiguranja kredita, a koju odredbu je sud u ovom postupku utvrdio ništetnom jer se u konkretnom slučaju radi o restitucijskom zahtjevu tužitelja da mu tuženi vrati ono što je neosnovano stekao temeljem ništene odredbe ugovora, a kojem prethodi utvrđenje ništetnosti sporne odredbe ugovora radi čega zastara još nije ni počela teći (pravno shvaćanje Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 30. siječnja 2020. god).

19. Prema odredbi čl. 270. Zakona o obveznim odnosima određeno je da je ugovor ništetan kada je činidba neodređena ili neodrediva.

20. Također ugovor treba tumačiti i primjenom čl. 320. ZOO-a u korist tužitelja obzirom je ugovor sklopljen prema unaprijed otisnutom sadržaju koji je pripremila i predložila jedna ugovorna strana, ovdje tuženi pri čemu tužitelj nije mogao pregovarati.

21. Prema stavu ovog suda u konkretnom slučaju radi se o znatnoj neravnoteži u pravima i obvezama između stranaka i to na štetu tužitelja jer su predmet i cijena bitni sastojci ugovora a putem navedene ugovorne odredbe tuženi je potpuno izbjegao utjecaj druge ugovorne strane na cijenu, što je suprotno čl. 247 Zakona o obveznim odnosima koji propisuje da je Ugovor sklopljen kada su se ugovorne strane suglasile o bitnim sastojcima ugovora.

22. Ovdje se također trebaju primijeniti odredbe čl. 9. Direktive 93/13 EEZ od 5. travnja 1993. koja je implementirana u čl. 96 Zakona o parničnom postupku kao i odredba u kojoj je propisano da u slučaju ugovora u kojem je potrošaču sve ili određene odredbe nudi u pisanom obliku iste moraju biti jasne i razumljive.

23. Također je sud tužitelju dosudio zakonsku zateznu kamata kako je zatražio u tužbi sukladno odredbi čl. 29. ZOO-a.

24. U odnosu na istaknuti prigovor zastare od strane tuženika sud smatra u cijelosti neosnovanim, s obzirom da se isplata utuženih iznosa temelji na ništavosti odredbe Ugovora o kreditu koja prema stajalištu ovoga suda ne podliježe zastari i koja je ništetnost utvrđena u ovom postupku.

25. Zbog svega gore navedenoga odlučeno je kao u izreci ove presude.

26. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1 Zakona o parničnom postupku, a odnosi se na zastupanje tužitelja po punomoćniku odvjetniku odmjeren prema OT i to za sastav tužbe 150,00 €, podnesak 7.3.2025. 150,00 €, ročište 5.5.2026. 150,00 €, ročište 11.9.2026. 150,00 €, ročište za objavu 75,00 € odnosno ukupno 675,00 €. Sud priznaje tužitelju 25 % PDV- a tako da je trošak 843,75 €. Sud priznaje sudsku pristojbu na tužbu u iznosu od 48,23 € i sudsku pristojbu na presudu u iznosu od 26,54 € tako da je ukupni trošak tužitelju 918,52 €.

U Zagrebu, 26.listopada 2026. godine

Sutkinja
Ines Gutzmirtl Špehar

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave istog. Žalba se predaje putem ovog suda na Županijski sud pismeno u 3 istovjetna primjerka.

DNA:

- pun. stranaka

Broj zapisa: **9-3088f-291cb**

Kontrolni broj: **0073b-81ff3-e0f50**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.